

Projekt jest realizowany równolegle w 8 krajach europejskich, a jego koordynatorem jest niemieckie stowarzyszenie energetyki słonecznej. Polskim koordynatorem projektu jest Instytut Energetyki Odnawialnej w Warszawie (EC BREC IEO). Partnerem projektu jest też Polska Federacja Campingu i Caravaningu (PFCC), skupiająca ponad 200 kempingów w Polsce. Mimo że na początku kampanii założono, iż projekt będzie skupiał się jedynie na obiektach położonych na terenie województwa pomorskiego, kampania, dzięki zaangażowaniu PFCC, jest obecnie realizowana w całym kraju. W ciągu dwóch lat realizacji projektu odbyło się wiele spotkań i szkoleń właścicieli i dzierżawców kempingów, którzy w najbliższym czasie zamierzają zbudować i współfinansować inwestycję instalacji słonecznych. Jesienią 2007 roku przeprowadzono serię szkoleń współfinansowanych z Ministerstwa Gospodarki, mających na celu przybliżenie zainteresowanym tematyki budowy kolektorów słonecznych, instalacji oraz przede wszystkim przygotowanie uczestników do złożenia pełnej aplikacji o dofinansowanie inwestycji. Szkolenia były prowadzone przez pracowników i ekspertów EC BREC IEO, z udziałem przedstawicieli instytucji finansujących: fundacji Ekofundusz oraz Urzędu Marszałkowskiego. W projekcie oprócz EC BREC IEO, którego zadaniem jest koordynowanie projektu oraz zapewnienie wsparcia merytorycznego dla zainteresowanych właścicieli kempingów w projektowaniu instalacji słonecznych i w pozyskaniu środków finansowych, w budowie instalacji uczestniczą przeszkoleni przez Instytut Doradcy Słoneczni – licencjonowani instalatorzy systemów słonecznych, którzy w sposób profesjonalny wykonują montaż instalacji kolektorów słonecznych.

To się opłaca

Mimo, że instalacje słoneczne są obecnie kosztowne, ich zakup jest opłacalny w perspektywie kilku lat. Średni koszt zakupu wraz z montażem 1 m² kolektorów słonecznych wynosi 2000 zł brutto. W przypadku finansowania inwestycji ze środków

innych niż własne, należy wziąć pod uwagę, iż wielkość instalacji powinna wynosić minimum 50 m². Jest to minimalna wielkość inwestycji dofinansowana przez Ekofundusz. Tak więc koszty instalacji o wielkości 50 m² wynoszą 100 000 zł. Zakładając maksymalną wysokość dofinansowania (czyli 40 proc.), koszty instalacji wyniosą 60 000 zł. Okres zwrotu z inwestycji, przy założeniu pracy instalacji 20 lat i średnim wzroście cen energii tylko na poziomie 5 proc. rocznie, wyniesie ok. 5 lat. Instalacja pracuje bez kosztów (pomijając obsługę) przez ponad 15 lat.

Gdzie uzyskać dofinansowanie?

Oprócz fundacji Ekofundusz, dotacji na budowę instalacji słonecznych udzielają Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, Wojewódzkie Fundusze Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, niektóre Gminne Fundusze Ochrony Środowiska, w ramach Regionalnych Programów Operacyjnych oraz Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich. Dodatkowo, inicjatywą wydają się być zainteresowane banki komercyjne np. Bank Ochrony Środowiska SA oraz DnB NORD (dawniej Bank Inicjatyw Społeczno-Ekonomicznych), które oferują kredyty uzupełniające, dotacje na preferencyjnych warunkach lub – w przypadku realizowania projektów finansowanych ze źródeł strukturalnych – oferujących kredyty pomostowe. Jest to szczególnie ważne ze względu na procedury udzielania wsparcia, które przewidują refundację kosztów poniesionych przez inwestorów.

Instalacje słoneczne mają w Polsce duże możliwości rozwoju nie tylko ze względu na ogromne zapotrzebowanie po stronie potencjalnych klientów, ale też ze względu na możliwości dofinansowania takich inwestycji.

Oprac. na podstawie materiałów Instytutu Energetyki Odnawialnej (EC BREC IEO) w Warszawie

„Gadżety słoneczne” przyciągają turystów

Interesującym elementem wyposażenia np. kempingów, przyciągającym uwagę turystów, wydaje się być produkowany przez jedną z polskich firm tzw. prysznic słoneczny. Jest to urządzenie o wysokości blisko dwóch metrów i wadze ok. 25 kg, pozwalające na bezpośrednie korzystanie z natrysku na powietrzu. W jego skład wchodzi kolektor słoneczny wbudowany w konstrukcję przypominającą prysznic. Urządzenie jest wyposażone m.in. w mieszacz termostatyczny i zawór bezpieczeństwa. Aby korzystać z prysznica, wystarczy tylko podłączyć wąż zasilający z zimną wodą.

Ciekawym pomysłem jest też używana coraz częściej w krajach południowych, ale możliwa do stosowania i dostępna wkrótce w Polsce, kuchnia słoneczna, którą przedstawiono poniżej. Jest to półkolistka czasza, składająca się ze zwierciadeł skupiających promieniowanie słoneczne. Na stelażu zamontowanym w centralnej części kuchni stawiamy naczynie do gotowania. Kuchnia taka, poza swoim nietypowym wyglądem, charakteryzuje się całkowitym brakiem emisji zanieczyszczeń oraz bezpieczeństwem użytkownika. Średni czas zagotowania 1 litra wody wynosi mniej niż 20 minut, przy temperaturze otoczenia 20 stopni Celsjusza.

Kuchnia słoneczna.

Ponadto atrakcyjnym pomysłem jest idea zastosowania suszarki słonecznej, urządzenia pozwalającego gościom kempingów na szybkie suszenie owoców, grzybów i innych produktów, które można zebrać w lesie podczas spaceru. Mechanizm suszarki oparty jest na wykorzystaniu dwóch rodzajów słonecznych systemów energetycznych, tj. zamocowanego kolektora słonecznego, w którym podgrzewane jest przepływające przez niego powietrze oraz modułu fotowoltalicznego, zamieniającego energię promieniowania słonecznego bezpośrednio w prąd elektryczny. Prąd ten zasila wentylator, którego zadaniem jest wymuszenie przepływu powietrza w suszarce. Tak więc, nie jest potrzebne już żadne dodatkowe źródło energii. Suszarka sama włącza się i wyłącza. Dodatkową zaletą jest fakt, że w przypadku kilkudniowego braku słońca, nawet przy deszczowej pogodzie, znajdujący się w niej produkt nie ulega zepsuciu. Urządzenie bardzo długo trzyma ciepło i zachodzi w nim samoczynna, delikatna cyrkulacja powietrza, nawet gdy wentylator nie pracuje. Pomimo złej pogody, można w niej zatem bezpiecznie przechowywać wszystkie produkty, które w normalnych warunkach mogłyby szybko spleśnieć.